

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR

Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal

SENTINȚA Nr. 1170/CA/2011

Şedința publică din data de 11.05.2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în cauza de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta CLUBUL SPORTIV LICHIDATOR în contradictoriu cu părâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și D.G.F.P. BIHOR, având ca obiect anulare act administrativ.

Se constată că dezbaterea cauzei pe fond a avut loc în data de 11.05.2011, când instanța considerând cauza lămurită a reținut-o spre soluționare, aspect consemnat în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când s-a amânat pronunțarea pentru data de 11.05.2011.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ fiscal de față , constată următoarele:

Prin cerere înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor, la data de 11.05.2009, sub nr. 1170/11/2009, reclamantul Clubul Sportiv Lichidator a chemat în judecată pe părâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se constate în principal nulitatea absolută a Deciziei nr. 10/31.12.2008 a Activității de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Oradea , iar în subsidiar să se dispună anularea următoarelor acte administrative: Decizia de impunere nr. 10/12.2008, raportul de inspecție fiscală nr. 10/12.2008, dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 10/12.2008 . Reclamantul a mai solicitat a se dispune suspendarea executării actelor administrative contestate până la soluționarea contestației, în conformitate cu art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea contestației, reclamantul a arătat că Decizia nr. 10/12.2008 a fost emisă de către un organ necompetent, Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, de către aceeași funcționari care au emis actele administrative contestate și nu de către Serviciul de Soluționare a Contestațiilor din cadrul DGFP Bihor. În plus, decizia de soluționare a contestației nu cuprinde considerente care au format convingerea organului de soluționare, analiza contestației nu s-a făcut în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar reclamantul nu a fost invitat pentru a-și susține punctul de vedere.

Cu privire la capătul de cerere privind anularea celorlalte acte administrative, reclamantul a arătat că inspecția fiscală s-a efectuat începând cu 10.12.2007, cu depășirea termenului de 45 de zile de la înregistrarea solicitării pentru efectuarea controlului, prevăzut de art. 70 din OG nr. 92/2003, cererea reclamantului în acest sens fiind înregistrată la data de 10.06.2007. În consecință, reclamantul consideră că nu datorează penalități de întârziere pe perioada 26.06.2007 – 10.12.2007, deoarece organul fiscal nu a dat curs solicitării sale.

Cu privire la TVA, aferent anilor 2003, 2004, 2005, și 2006 reclamantul arată că transferurile de fotbalisti sunt considerate prestații de servicii și intră în sfera operațiunilor taxable abia începând cu 01.01.2007 și, prin urmare, toate debitele constând în TVA, privind transferurile cu plată ale sportivilor de la Clubul CS Oradea la alte cluburi , aferente anilor 2003, 2004, 2005 și 2006 nu sunt datorate.

Cu privire la TVA , aferent anului 2007, reclamantul arată că a fost introdus de organul fiscal ca debit taxabil transferul făcut de reclamant a unor jucători de fotbal în străinătate, în Ungaria, la , care este înregistrat ca și persoană impozabilă în Ungaria. Potrivit art. 133 alin. 2 lit. g din Legea nr. 571/2003, locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă sediu fix în afara Comunității ori să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorelor.

S-a mai arătat că în anexa nr. 6 la Procesul verbal de control, la coloana a III- a, denumită TVA deductibil, în linia corespunzătoare lunii februarie 2006, s-a omis o cifră, în loc de lei trebuia introdus lei, iar la linia corespunzătoare lunii septembrie 2007, la suma de lei trebuia adunată suma de lei, conform deciziei de corectare nr. / 2007, apoi la linia corespunzătoare lunii decembrie 2007, suma corectă este lei, conform Fișei contului 4426 din evidențele contabile. În coloana a doua din aceeași anexă, denumită total venituri impozabile, suma corectă este de lei, în loc de lei, având în vedere că facturile de chirie spațiu către SRL, în cursul anului 2007, au fost cu TVA și au fost stornate în totalitate în decembrie 2007 și refacturate fără TVA. În coloana a VI-a, denumită TVA colectat, suma corectă este de lei, conform fișei contului 4427, din evidențele contabile.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării actelor administrative contestate, arătând că în cauză nu rezultă îndeplinirea celor două condiții imperativ prevăzute de lege, reclamantul nemotivând convingerea existenței unei îndoieri puternice asupra prezumției de legalitate a actului administrativ contestat.

În dovedirea cererii, reclamantul a depus la dosarul cauzei următoarele înscrișuri în copie: Decizia nr. / . . .2008 a Activității de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. / . . .2008, raportul de inspecție fiscală nr. / . . .2008, Decizia de impunere nr. / . . .2008, contestația administrativă înregistrată sub nr. 1561/16.08.2008

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că prin Decizia nr. 37-908L/41.11.2008 a Activității de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Oradea s-a soluționat contestația reclamantului referitoare la Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 92/2003.

Referitor la suma de 1.156 lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, părâta a arătat că acesta nu a fost contestat și nici obligația de a chita majorări, motiv pentru care sub acest aspect acțiunea este inadmisibilă întrucât nu s-a urmat procedura prealabilă.

Se mai arată că prin Raportul de inspecție fiscală nr. 144079 din 21 noiembrie 2008 s-a stabilit că CLUB SPORTIV "FUTBAL CLUJ-EL CLUJ-FIOTOR" ORADEA datorează taxa pe valoarea adăugată pentru sumele încasate din transferul sportivilor la alte cluburi, transferul de jucători fiind o prestare de servicii cu plata care intra sub incidența taxei pe valoarea adăugată conform art. 129 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Pe anul 2003, organul de inspecție fiscală nu a stabilit TVA suplimentar aferent operațiunilor de transferuri de sportivi.

In perioada 01 ianuarie 2004-31 decembrie 2005, CLUB SPORTIV a realizat operațiuni de transferuri de jucători care aveau încheiate cu clubul contracte de munca, către diversi clienți români, care au furnizat coduri de înregistrare in scopuri de TVA din România (cluburi sportive).

Regulamentului privind statutul si transferul jucătorilor de fotbal emis de Federația Romana de Fotbal, prevede la art. 19, punct. 19.1, „transferul jucătorilor de fotbal consta în trecerea lor de la clubul la care sunt legitimați la un alt club, cu acordul lor si al celor doua cluburi. Transferul jucătorilor poate fi temporar sau definitiv”. De asemenea, in acest regulament, la art. 19, punctul. 19.7, litera c) se precizează ca „Nu sunt considerate transferuri sau legitimați de jucători la un alt club în înțelesul art. 19 din prezentul regulament următoarele situații:

c) legitimarea unui jucător amator la un alt club ca urmare a semnării primului sau contract de profesionist;”. Transferul de jucători se face in schimbul unei sume de bani, indemnizația de transfer.

Acste servicii , consideră părâta, reprezintă operațiuni in sfera de aplicare a TVA, nefiind menționate expres de lege in categoria serviciilor scutite, adică, sunt servicii taxabile, conform Legii nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, art. 129, alin. 1, având locul prestării locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, conform Legii nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, art. 133, alin. 1. Pentru aceste servicii CLUB SPORTIV ~~DEPLASAREA DIN CANTIERA~~ datorează taxa pe valoare adăugata aferenta in suma totala de ~~13.108~~ lei. (conform anexelor nr. 2. nr. 3)

Pe perioada ianuarie 2004-decembrie 2005, aceste servicii au fost facturate fără taxa pe valoare adăugata. Prin necalcularea, nedeclararea si nevirarea TVA aferenta serviciilor de transfer de jucători, in suma totala de ~~13.108~~ lei pe perioada ianuarie 2004-decembrie 2005, reclamantul a încălcat prevederile Legii nr. 571/2003, art. 129, alin. 1, art. 134, alin. 3, art. 140 si a H. G. nr. 44/2004, punct. 16 si punct 23.

De asemenea, in perioada 01 ianuarie 2004-31 decembrie 2005, reclamantul a realizat operațiuni de promovare a persoanelor care nu aveau încheiate cu clubul contracte de munca, către diversi clienți români, care au furnizat coduri de înregistrare in scopuri de TVA din România (cluburi sportive) sau clienți străini ~~(CHAKHTIOR KAZATSK)~~

Regulamentului privind statutul si transferul jucătorilor de fotbal emis de Federația Romana de Fotbal, prevede la art. 19, punct. 19.1, „transferul jucătorilor de fotbal consta în trecerea lor de la clubul la care sunt legitimați la un alt club, cu acordul lor si al celor doua cluburi. Transferul jucătorilor poate fi temporar sau definitiv”. De asemenea, in acest regulament, la art. 19, punctul. 19.7, litera c) se precizează ca „Nu sunt considerate transferuri sau legitimați de jucători la un alt club în înțelesul art. 19 din prezentul regulament următoarele situații:

c) legitimarea unui jucător amator la un alt club ca urmare a semnării primului sau contract de profesionist;”. Promovarea (cedarea) persoanelor care nu au incheiate cu clubul contracte de munca se face in schimbul unei sume de bani, compensație.

Potrivit regulamentului amintit, art. 21, punct. 21.1 „Compensațiile sunt sumele de bani datorate de noul club fostului club pentru recuperarea parțială a cheltuielilor efectuate cu un jucător de fostul club si acestea pot fi:

a) compensație de formare - o sumă forfecă ce compensează cheltuielile efectuate de fostul club pentru selecția si pregătirea unui jucător amator în vederea practicării jocului de fotbal;

b) compensație de promovare - o suma care compensează cheltuielile efectuate de fostul club pentru perfecționarea pregătirii si pentru creșterea valorii unui jucător profesionist;

c) contribuție de solidaritate - suma reprezentând 5 % din indemnizația de transfer plătită pentru transferul unui jucător profesionist si care se distribuie clubului (cluburilor) implicate în pregătirea sa în perioada cât jucătorul a fost în vîrstă de 12-23 de ani împliniți;”

Acste servicii reprezintă operațiuni in sfera de aplicare a TVA, nefiind menționate expres de lege in categoria serviciilor scutite, adică, sunt servicii taxabile conform Legii nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, art. 129, alin. 1

având locul prestării locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, conform Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 133, alin. 1. Pentru aceste servicii CLUB SPORTIV ~~SPORTIV~~ datorează taxa pe valoare adăugată aferentă în suma totală de 19 lei, (conform anexelor nr. 2, nr. 3)

Pe perioada ianuarie 2004-decembrie 2005, aceste servicii au fost facturate fără taxa pe valoare adăugată. Prin necalcularea, nedeclararea și nevirarea TVA aferentă serviciilor de transfer de jucători, în suma totală de lei pe perioada ianuarie 2004-decembrie 2005, reclamantul a încălcăt prevederile Legii nr. 571/2003, art. 129, alin. 1, art. 134, alin. 3, art. 140 și a H. G. nr. 44/2004, punct. 16 și punct. 23.

In contestație reclamantul invoca faptul ca transferurile cu plata ale sportivilor ar intra în sfera operațiunilor taxabile abia cu data de 01 ianuarie 2007, data la care intră în vigoare H.G. nr. 1861 din 21 decembrie 2006 care modifica Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal și prin care se prevede expres ca transferul de sportive de la un club la altul este considerată o prestare de servicii cu plata.

CLUB SPORTIV ~~SPORTIV~~ consideră eronat că pana la apariția H. G. nr. 1861 din 21 decembrie 2006 care modifica Normele Metodologice de aplicare a Codului Fiscal, pentru aceasta prestare de servicii nu se datorează TVA deoarece aceasta prevedere este făcută expres doar în hotărârea mai sus menționată. Acest fapt contravine prevederilor legale invocate la stabilirea debitelor suplimentare deoarece actul normativ în baza căruia s-au stabilit debitul suplimentar la TVA este Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare iar normele metodologice elaborate (aprobată prin hotărâri de guvern) au rolul de a asigura aplicarea unitara a codului și intră în vigoare odată cu data publicării legii în baza cărora au fost emise. Prin urmare transferul cu plată al unui sportiv de la un club la un alt club este considerată o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal.

Începând cu anul 2004 sunt aplicabile și Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobată prin H. G. nr. 44/2004, iar completările și modificările acestor norme, în speță cele făcute prin H. G. nr. 1861/2006, nu introduc dispoziții legale noi, diferite de cele de bază, întrucât normele de aplicare sunt acte normative de nivel inferior față de lege, ele doar dezvoltă și detaliază soluțiile date după cum rezulta din prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata, cu modificările și completările ulterioare, art. 15, alin. 4, care prevede că „într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază” și art. 56, alin. 1 și alin. 2, care prevede că „după intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea. Evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumita problematică, iar ca măsura conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferențe”

Părăta mai arată că în legătură cu punctul 3, respectiv debitele reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă transferurilor cu plata ale sportivilor de la CLUB SPORTIV ~~SPORTIV~~ aferente anului 2006 și 2007, prin raportul de inspecție fiscală s-a stabilit că CLUB reclamantul datorează taxa pe valoare adăugată pentru sumele încasate din transferul sportivilor la alte cluburi transferul de jucători fiind o prestare de servicii cu plata care intră sub incidența taxei pe valoarea adăugată conform art. 129 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Începând cu 01 februarie 2006, contribuabilul emite facturi pentru aceste servicii cu taxa pe valoare adăugată, care în unele cazuri este greșit calculată, înregistrată în evidența contabilă sau declarată la organul fiscal prin deconturile de taxa depuse întrucât înregistrează sume diferite în jurnalele de vânzări puse la

dispoziția organului de inspecție fiscală și în fișele contului 4427 pe anii 2006 și 2007, fata de sumele înregistrate în rulajul anual din balanțele de verificare încheiate la 31 decembrie 2006 și la 31 decembrie 2007, depuse cu situațiile financiare anuale pe de o parte și fata de TVA colectat raportat în deconturile de taxa pe valoare adăugată depuse la organul fiscal, pe de alta parte.

Astfel, s-a constatat că în anul 2006, fata de TVA calculată de organul de inspecție fiscală aferent acestor operațiuni, în valoare de 3000 lei (anexa nr. 4), TVA înregistrată de contribuabil în jurnalele de vânzări întocmite aferentă acestor operațiuni este în suma de 1000 lei (doar transferul la F. C. M. „JLUM”, rezultând o diferență între TVA stabilită de organul de inspecție fiscală și cea înregistrată în jurnalele de vânzări de 2000 lei (anexa nr. 8).

De asemenea se înregistrează eronat în jurnalele de vânzări TVA colectată în sumă de 1000 lei aferentă unor despăgubiri pentru nerespectarea acordului de transfer, sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante, nefiind considerate prestări de servicii efectuate cu plata, conform H. G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, punctul 7, alin. 8.

Nu se poate stabili care este diferența dintre taxa pe valoare adăugată aferentă acestor operațiuni înscrisă în jurnalele de vânzări și cea raportată în deconturile de TVA, întrucât TVA colectată raportată este diferita de cea din jurnalele de vânzări, total TVA înscrisă în jurnalele de vânzări pe anul 2006 este de 3000 lei, total TVA colectată raportată prin deconturile trimestriale pe anul 2006 este de 4000 lei. Fata de aceste sume, rulajul total al contului 4427 „TVA colectată” din balanță de verificare încheiată la 31 decembrie 2006, prezentată de contribuabil cu situațiile financiare anuale, este în suma de 1000 lei. Singura concordanță este între sumele din jurnalele de vânzări întocmite trimestriale pe anii 2006 și 2007 și fisă contului 4427 din anul 2007 puse la dispoziția organului de inspecție fiscală (6000 lei).

Ca urmare, TVA suplimentară aferentă anului 2006 nu s-a putut determina pe fiecare operațiune taxabilă ci doar pe total an 2006, ca diferența între TVA colectată calculată de organul de inspecție fiscală aferent tuturor operațiunilor 116452 lei și TVA colectată raportată de contribuabil prin deconturile trimestriale 4000 lei. (anexa nr. 6).

În anul 2007, serviciile de transfer de jucători sunt de asemenea operațiuni taxabile conform Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 129, alin. 1 și H. G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare, punct. 7, alin. 8, având locul prestării, locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, conform Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 133, alin. 1.

În cursul anului 2007, reclamantul efectuează un transfer de jucători către ~~FC MED FUTSAL~~ Ungaria, care furnizează un cod valid de înregistrare în scopuri de TVA: HU 20767 (dar pe factura emisă acest cod este consemnat greșit), în valoare de 10000 lei pentru care nu aplică taxa pe valoare adăugată în cota de 19%, în suma de 1900 lei. Acest transfer reprezintă o prestare de serviciu conform Legii nr. 571/2003, art. 129, alin. 1, locul prestării serviciului fiind clar stipulat în Legea nr. 571/2003 art. 133, alin. 1 și în H. G. nr. 44/2004 punct. 13, alin. 1, „Transferul de sportivi de la un club din România la un club din altă țară are locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate”. Ca urmare, reclamantul dătorează TVA colectată aferentă acestui transfer în suma de 1900 lei.

Prin necalcularea, nedeclararea și nevirarea TVA aferentă serviciilor de transfer de jucători la ~~FC MED FUTSAL~~ Ungaria, în suma totală de 1900 lei în anul 2007, CLUB SPORTIV ~~FC MED FUTSAL~~ a încălcă prevederile Legii nr. 571/2003, art. 129, alin. 1, art. 134, alin. 3, art. 140 și a H. G. nr. 44/2004, punct. 16 și punct. 23.

Se mai precizează că, întrucât în anul 2007 există neconcordante între totalul TVA colectat din jurnalele de vânzări, care corespund cu sumele înregistrate în fisă contului 4427 (10000 lei) și TVA colectat pe anul 2007 în deconturile trimestriale depuse (1900 lei) pe de o parte și între totalul TVA colectate din jurnalele de

vânzări () lei) și rulajul contului 4427 „TVA colectata” din balanța de verificare încheiată la 31 decembrie 2007 prezentată împreună cu situațiile financiare anuale (), pe de alta parte, nu se poate stabili cu certitudine dacă există și alte diferențe între TVA stabilit de organul de inspecție fiscală aferent acestor operațiuni și TVA colectat raportat de contribuabil (anexa nr. 9).

Ca urmare, părțea arată că TVA suplimentară aferentă anului 2007 nu s-a putut determina pe fiecare operațiune taxabilă ci pe total an 2007, ca diferența între TVA colectată calculată de organul de inspecție fiscală aferentă tuturor operațiunilor () lei și TVA colectată raportată de contribuabil prin deconturile trimestriale () lei. (anexa nr. 6):

De asemenea, începând cu 01 februarie 2006, reclamantul emite facturi pentru serviciile de promovare a persoanelor care nu aveau încheiate cu clubul contracte de munca cu taxa pe valoare adăugată, organul de inspecție fiscală neputând determina dacă aceasta taxa a fost corect înregistrată în evidența contabilă sau declarată la organul fiscal prin deconturile de taxa depuse intrucât înregistrează sume diferite în jurnalele de vânzări puse la dispoziția organului de inspecție fiscală și în fisile contului 4427 pe anii 2006 și 2007, fata de sumele înregistrate în rulajul anual din balanțele de verificare încheiate la 31 decembrie 2006 și la 31 decembrie 2007, depuse cu situațiile financiare anuale pe de o parte și fata de TVA colectat raportat în deconturile de taxa pe valoare adăugată depuse la organul fiscal, pe de alta parte.

Nu se poate stabili care este diferența dintre taxa pe valoare adăugată aferentă operațiunilor de promovare a persoanelor care nu aveau încheiate cu clubul contracte de munca înscrisă în jurnalele de vânzări și cea raportată în deconturile de TVA, intrucât TVA colectată raportată este diferita de cea din jurnalele de vânzări, total TVA înscrisă în jurnalele de vânzări pe anul 2006 este de () lei, total TVA colectată raportată prin deconturile trimestriale pe anul 2006 este de () lei. Fata de aceste sume, rulajul total al contului 4427 „TVA colectata” din balanța de verificare încheiată la 31 decembrie 2006, prezentată de contribuabil cu situațiile financiare anuale, este în suma de () lei. Singura concordanță este între sumele din jurnalele de vânzări întocmite trimestrial pe anii 2006 și 2007 și fisa contului 4427 din anul 2007 puse la dispoziția organului de inspecție fiscală () lei).

Ca urmare, TVA suplimentară aferentă anului 2006 nu s-a putut determina pe fiecare operațiune taxabilă ci doar pe total an 2006, ca diferența între TVA colectată calculată de organul de inspecție fiscală aferent tuturor operațiunilor () lei și TVA colectată raportată de contribuabil prin deconturile trimestriale () lei. (anexa nr. 6)

In anul 2007, serviciile de promovare a persoanelor care nu aveau încheiate cu clubul contracte de munca sunt de asemenea operațiuni taxabile conform Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 129, alin. 1, având locul prestării, locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate, conform Legii nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 133. alin. 1. Intrucât în anul 2007 există neconcordante între totalul TVA colectat din jurnalele de vânzări, care corespund cu sumele înregistrate în fisa contului 4427 () lei) și TVA colectat pe anul 2007 în deconturile trimestriale depuse () lei) pe de o parte și între totalul TVA colectate din jurnalele de vânzări () lei) și rulajul contului 4427 „TVA colectata” din balanța de verificare încheiată la 31 decembrie 2007 prezentată împreună cu situațiile financiare anuale () lei), pe de alta parte, nu se poate stabili cu certitudine dacă există diferențe între TVA stabilită de organul de inspecție fiscală aferent acestor operațiuni și TVA colectat raportat de contribuabil (anexa nr. 8), chiar dacă serviciile de transfer de jucători au fost corect înregistrate în jurnalele de vânzări.

Ca urmare, TVA suplimentară aferentă anului 2007 nu s-a putut determina pe fiecare operațiune taxabilă ci pe total an 2007, ca diferența între TVA colectată calculată de organul de inspecție fiscală aferent tuturor operațiunilor () lei și TVA colectată raportată de contribuabil prin deconturile trimestriale () lei. (anexa nr. 6);

Cu privire la punctul 5, pârâta arată că modul de calcul al debitului taxa pe valoarea adăugata de plată sau de recuperat precum și majorările de întârziere s-au efectuat de organul de control în anexa nr. 6 la Raportul de inspecție fiscală.

In Anexa 6 la raportul de inspecție fiscală organul de inspecție fiscală a prezentat situația regularizării TVA aferenta anilor 2006 și 2007 și a diferențelor fata de TVA de plată raportata de contribuabil, prin recalcularea proratei definitive aferente fiecărui an.

In cursul anului 2006, reclamantul înregistrează în evidența contabilă și în jurnalele de cumpărări TVA deductibil aferent anului 2006 suma de 17.812 lei, pentru care nu-si exercita dreptul de deducere prin deconturile trimestriale de TVA depuse pe anul 2006. Pe anul 2007, CLUB SPORTIV din Oradea înregistreaza în evidența contabilă și în jurnalele de cumpărări TVA deductibil aferent în sumă de 1.365 lei, pentru care isi exercita dreptul de deducere prin deconturile trimestriale de TVA depuse în suma totală de 1.365, în baza pro ratei calculate de %.

Ca urmare a inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală a procedat la calculul și regularizarea proratei, în conformitate cu Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 147 și a H. G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare punctul 47

Se mai arată că, în contestație, sumele de la subpunctele i), ii), iii), iv) și v) care contestatarul susține ca sunt greșit înscrise nu se regăsesc în anexa nr. 6 la Raportul de inspecție fiscală nr. din 11.01.2008.

La termenul de judecată din 11.01.2009, instanța a admis excepția de conexitate și a dispus conexarea la prezentul dosar a dosarului cu nr. 39102/11.01.2008, având în vedere că privesc aceleași părți și vizează aceleași operațiuni economice.

Prin cererea de chemare în judecată formulată în dosarul conexat, reclamantul a chemat în judecată pe părătele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea și Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, solicitând anularea Deciziei de impunere nr. 39102/11.01.2008, a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. 39102/11.01.2008, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 39102/11.01.2008, precum și a Deciziei nr. 39102/11.01.2008 a DGFP Bihor.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, urmare a solicitării sale, în perioada 10.12.2007 – 25.02.2008, a fost efectuată de către reprezentanții părătelor inspecția fiscală generală, fiind întocmit raportul de inspecție fiscală care a stabilit nejustificat în sarcina reclamantului următoarele obligații fiscale: 1.146 lei TVA debit suplimentar, 30.664 lei majorări de întârziere, 1.115 lei penalități de întârziere, 123.176 lei impozit pe profit suplimentar, 11 lei majorări de întârziere, 11 lei penalități de întârziere.

Împotriva acestor acte administrative, reclamantul a formulat contestație, prin care a solicitat anularea penalităților de întârziere în perioada 26.06.2007 – 10.12.2007, anularea debitelor stabilite ca fiind taxabile aferente anilor 2003, 2004, 2005 privind transferurile cu plată ale sportivilor, anularea debitelor privind TVA aferente anilor 2006 – 2007, anularea penalităților calculate în perioada 26.06.2007 – 10.12.2007 pentru neplata debitelor la impozitul pe profit, refacerea modului de calcul al TVA și al impozitului pe profit.

În drept, reclamantul și-a intemeiat cererea pe dispozițiile art. 10 și urm. din Legea nr. 554/2004.

Pârâta AFP Oradea, la data de 11.01.2009, a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamant, și menținerea actelor administrativ fiscale atacate, ca legale și temeinice, pentru următoarele motive: reclamantul solicita prin acțiunea în contencios administrativ formulată, anularea Deciziei nr. 39102/11.01.2009, a Deciziei nr. 39102/11.01.2009 a Activității de inspecție fiscală, a Raportului de inspecție fiscală nr. 39102/11.01.2008, a Deciziei de impunere nr. 39102/11.01.2008 și a Dispoziției nr. 39102/11.01.2008 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Părâta arată că în urma celor constatate de organele de inspecție fiscală din cadrul AFPM Oradea, s-a stabilit în sarcina reclamantei virarea către bugetul de stat a sumei de lei reprezentând:

lei TVA

lei majorări de întârziere aferente

lei penalități de întârziere aferente

In urma controlului s-a constatat ca în perioada 2003-2007 FC a realizat următoarele operațiuni:

-in cursul lunii noiembrie 2003, operațiuni impozabile peste plafonul de 170.000 lei , prevăzut la art.9 alin.3 si 4 din Legea 345/2002. situație în care avea obligația să se înregistreze ca plătitor în termen de 15 zile de la data depășirii plafonului, dar a solicitat înregistrarea de la data de 1.02.2006. astfel incat operațiunile realizate începând cu decembrie 2003, au fost considerate taxabile sub aspectul TVA.

-in perioada 1.01.2004-31.12.2005 a realizat operațiuni de transferuri de jucători care aveau încheiate cu clubul contracte de munca, către diversi clienți din România, înregistrati în scopuri de TVA în tara, în schimbul unor indemnizații de transfer în valoare de lei (lei în 2004 și lei în 2005). pentru care nu a colectat TVA în suma de lei. În aceasta perioadă clubul a realizat anumite servicii de reclama și publicitate, cedare de drepturi de difuzare TV. concesionare de activități de alimentație publică, transferul unui antrenor, promovări de persoane care nu aveau contracte de munca cu clubul către alte cluburi din tara și către , vânzare de caiete de sarcini, de bilete și abonamente, operațiuni pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA în suma de lei pe perioada 1.12.2003-31.12.2005.

-incepând cu data de 1.02.2006, cand clubul s-a înregistrat ca plătitor de TVA. acesta nu a colectat TVA pentru operațiunile efectuate, considerându-le netaxabile. De asemenea în cursul anului 2007 a efectuat un transfer de jucători către HFC din Ungaria în valoare de lei pentru care nu a colectat TVA în suma de lei.

Tinând seama de aceste operațiuni pentru care reclamanta nu a colectat TVA sau l-a calculat greșit, și în urma TVA stabilită suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat în mod legal ca FC are de plată suma totală de lei TVA, la care s-a calculat lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere.

In drept, părâta a invocat prevederile art.129 alini) și art.133 alin. 1) din Codul fiscal coroborate cu cele ale pct..7alin.(8) și pct.13 alin.3 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Codului fiscal, potrivit cărora este considerata prestare de servicii orice operațiune care nu este livrare de bunuri, transferul cu plata al unui jucător la alt club este prestare de servicii, locul fiind cel unde prestatorul este stabilit sau are sediu fix, în spăta sediul clubului de la care a avut loc transferul.

Ca atare clubul avea obligația de a colecta TVA în cota standard de 19% asupra veniturilor obținute din transferuri de jucători. Referitor la majorările de întârziere în valoare de lei și penalitățile de întârziere în suma de lei, acestea sunt calculate în baza art. 119(1) și art. 120(1) și art.121(1) din Codul de procedura fiscală, coroborate cu prevederile Legii nr. 210/2005 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, și se calculează pentru fiecare zi întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta și pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

La solicitarea reclamantului, instanța a încuviințat acestuia proba cu expertiză contabilă fiscală, depusă la dosarul cauzei la filele 90 – 116.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Reclamantul a fost supus inspecției fiscale generale, finalizată prin raportul de inspecție fiscală nr. 116/2008, prin care s-au stabilit în sarcina acestuia următoarele obligații fiscale:

- Impozit pe profit: lei;
- Majorări de întârziere aferente impozitului pe profit : lei;
- Penalități de întârziere aferente impozitului pe profit : lei;

- TVA: lei
- Majorări de întârziere aferente TVA : lei
- Penalități de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar : lei

În baza raportului de inspecție fiscală s-au emis Decizia de impunere nr. / .2008, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. / .2008, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. / .2008 emise de părâta AFP a Municipiului Oradea.

Reclamantul a formulat contestație împotriva acestor acte administrative, prin care a solicitat anularea penalităților calculate pentru perioada 26.06.2007 – 10.12.2007 pentru neplata debitelor – TVA și impozit pe profit, anularea debitelor constând în TVA aferent anilor 2003 – 2005, precum și 2006 - 2007 pentru transferurile cu plată ale sportivilor, refacerea modului de calcul al TVA și al impozitului pe profit.

Contestația a fost soluționată prin Decizia nr. / .2008, prin care s-a dispus desființarea parțială a deciziei de impunere pentru capetele de cerere privind TVA și respingerea contestației ca fiind neîntemeiată pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere și penalitățile aferente impozitului pe profit.

Ca urmare a acestei decizii, organele de inspecție fiscală au procedat la reverificarea calculului TVA pentru perioada 01.01.2003 – 31.12.2007, întocmind în acest sens raportul de inspectie fiscală nr. / .2008, stabilind în sarcina reclamantului următoarele obligații fiscale:

- TVA: lei
- Majorări de întârziere aferente TVA : lei
- Penalități de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar : lei

În baza raportului de inspecție fiscală, părâta AFPM Oradea a emis Decizia de impunere nr. / .2008, și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. / .2008.

Împotriva acestor acte administrative, reclamantul a formulat contestație (fila 74 – 78), soluționată prin Decizia nr. / .2009 emisă de DGFP Bihor prin care este respinsă ca neîntemeiată contestația pentru capetele de cerere privind TVA colectată aferentă operațiunilor de transfer de jucători în sumă totală de lei și ca nemotivată pentru capetele de cerere privind diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de lei și majorările și penalitățile de întârziere aferente.

Capătul de cerere privind contestarea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. / .2008 este soluționat de părâta AFPM Oradea prin Decizia nr. / .2008, prin care se respinge ca neîntemeiată contestația sub acest aspect.

Cu privire la excepția inadmisibilității, invocată de părâtă prin întâmpinare, referitor la contestarea impozitului pe profit, instanța constată că reclamantul a solicitat, prin contestația formulată și refacerea modului de calcul al impozitului pe profit, dat fiind că transferurile în străinătate nu pot naște obligații fiscale de natura celor stabilite de organele de inspecție fiscală. Prin urmare, excepția inadmisibilității este neîntemeiată, date fiind solicitările reclamantului din contestație.

În ceea ce privește nulitatea absolută a Deciziei nr. / .2008 emisă de AFPM Oradea, instanța constată că aceasta a fost emisă de organul competent, potrivit art. 209 alin. 2 din OG nr. 92/2003, întrucât prin această decizie se soluționează contestația împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. / .2008.

Or, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală stabilește obligația reclamantului de a înregistra în evidență contabilă a constatărilor din Raportul de inspecție fiscală încheiat în 21.11.2008.

Numai contestațiile împotriva deciziilor de impunere sau a actelor administrative asimilate acestora ori cele împotriva deciziilor de regularizare a situației care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, etc de până la 1.000.000 lei sunt în competența DGFP Bihor, în temeiul art. 209 alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003.

Astfel că, în mod corect a fost soluționată contestația reclamantului de către AFPM Oradea, ca organ fiscal emitent al actului administrativ contestat, motiv pentru

care instanța va respinge cererea reclamantului ca neîntemeiată în ceea ce privește constatarea nulității absolute a Deciziei nr. 100/11.11.2008 emisă de AFPM Oradea.

Pe fondul celor constatate în rapoartele de inspectie fiscală, în raport de criticile aduse actelor administrative prin cererea de chemare în judecată, instanța reține următoarele:

Potrivit OG nr. 82/1998, art. 9, reclamantul avea obligația de a se înregistra ca plăitor de TVA ca urmare a depășirii plafonului de scutire prevăzut de lege, prin depunerea unei declarații în acest sens în termen de 15 zile de la data depășirii plafonului, această depășire având loc în cursul lunii noiembrie 2003, când reclamantul a depășit plafonul de 1,7 miliarde de lei vechi, conform Legii nr. 345/2002. Reclamantul a încălcăt înăsă aceste prevederi legale și a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.02.2006.

Prin urmare, în mod corect au stabilit organele de inspectie fiscală că reclamantul trebuia să plătească TVA începând cu data de 01.12.2003, cum rezultă și din concluziile raportului de expertiză realizat în cauză (Fila 96).

Instanța va analiza în continuare dacă pentru operațiunile arătate de reclamant în cererea de chemare în judecată, acesta datorează TVA.

1. TVA aferentă operațiunilor de transferuri jucători cu plată care aveau încheiate cu reclamantul contracte de muncă către clienți români în perioada 2003 – 2007.

Conform raportului de inspectie fiscală nr. 100/11.11.2008, veniturile realizate în anul 2003 de către reclamant din operațiuni de transferuri jucători care aveau încheiate cu clubul contracte de muncă către clienți români sunt operațiuni scutite de TVA, fără drept de deducere (fila 11 din raportul de inspectie fiscală), reclamantul fiind înregistrat ca plăitor de TVA începând cu data de 01.12.2003.

Pentru perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, aceste operațiuni intră în sfera de aplicare a TVA.

Nu poate fi reținută apărarea reclamantului în sensul că aceste operațiuni nu sunt taxabile, cu referire la aplicarea retroactivă de către organele de inspectie fiscală a prevederilor HG nr. 1861/21.12.2006. HG nr. 1861/2006 reprezintă o modificare a HG nr. 44/2004 care reglementează normele metodologice de aplicare a Codului fiscal. Prin aceste dispoziții legale se stabilește modul de aplicare a normelor din Codul fiscal, prin urmare, ele explicitând legea pe care o interpretează, este evident că au efecte retroactive. Normele de interpretare ale unei legi, adoptate după intrarea în vigoare a acesteia, se aplică retroactiv, din momentul intrării în vigoare a legii pe care o interpretează.

Așa cum se reține și în raportul de expertiză întocmit în cauză operațiunile de transferuri de jucători cu plată nu intră în sfera celor prevăzute expres de dispozițiile art. 141 – 144 din Legea nr. 571/2003 ca fiind scutite de TVA.

Pe de altă parte, transferul cu plată al unui sportiv de la un club la altul este o prestare de serviciu efectuată cu plată în sensul prevăzut de art. 126 alin. 1 lit. a din legea nr. 571/2003, legislația fiscală prevăzând că se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri (art. 129).

Cu privire la locul prestării de servicii, acesta este considerat a fi locul unde prestatorul, reclamantul în cauză de față, este stabilit sau are un sediu fix de la care sunt efectuate serviciile (art. 133 alin. 1).

Nu sunt aplicabile în speță dispozițiile art. 133 alin. 2 lit g din Legea nr. 571/2003, așa cum susține reclamantul, cu privire la locul prestării serviciului, aceste dispoziții aplicându-se doar în cazul serviciilor enumerate, în mod limitativ, de textul normativ, printre care nu se regăsesc și serviciile prestate de reclamant.

Prin urmare operațiunile de transferuri de jucători care aveau încheiate cu clubul contracte de muncă către clienți români, în perioada 2004 – 2007, intră în sfera de aplicare a TVA.

2. TVA aferentă operațiunilor de transferuri jucători cu plată care aveau încheiate cu reclamantul contracte de muncă către clienți străini – *HONVED* *FOOTBALL CLUB Ungaria* în cursul anului 2007

Cu privire la acest transfer, reclamantul se apără în sensul că pentru operațiunea în cauză nu datorează TVA, făcând mențiune despre prevederile art. 133 alin. 2 lit. g din legea nr. 571/2003.

Așa cum am reținut anterior, aceste dispoziții nu sunt aplicabile, iar pe de altă parte, potrivit art. 133 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul, reclamantul în cauza de față, este stabilit sau are un sediu fix de la care sunt efectuate serviciile.

Acest text normativ este interpretat prin dispozițiile HG nr. 44/2004, care la pct. 13 prevede că transferul de sportivi de la un club din România la un club din altă țară are locul prestării de servicii la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

Așadar, și această operațiune intră în sfera de aplicare a TVA, fiind o prestare de serviciu cu locul prestării în România.

3. modul de calcul al debitului TVA de plată sau de recuperat, efectuat de organele de inspecție fiscală în Anexa nr. 6

Conform raportului de expertiză fiscală, în ceea ce privește TVA colectată, unde reclamantul arată în cererea sa că suma corectă este 7188 lei, expertul constată că TVA nu s-a putut determina pe fiecare operațiune taxabilă, ci doar trimestrial, ca diferență între TVA colectată calculată de către organele de inspecție fiscală aferentă tuturor operațiunilor și TVA colectată declarată de reclamant, din cauza neconcordanțelor din jurnalele de vânzări, balanțele de verificare și deconturi de TVA, ceea ce este culpa reclamantului în tinerea evidenței contabile.

În ceea ce privește TVA deductibilă, criticată de reclamant sub aspectul existenței unei erori materiale (7188 lei, în loc de 8181 cum ar fi fost corect), prin expertiza fiscală se reține că organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea TVA cu drept de deducere pe baza proratei, conform art. 147 din Legea nr. 571/2003 și pct. 47 din HG 44/2004, în opinia consultantului fiscal prorata fiind stabilită corect de organele de inspecție fiscală, luând în considerare operațiunile taxabile și totalul operațiunilor, rezultând 14% pentru anul 2006 și 20% pentru anul 2007.

4. operațiunile de închiriere bunuri imobile către SC Sinergo Service SRL

Instanța reține că persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA pot opta pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. 2 lit. k din Codul fiscal, reclamantul însă nu a optat pentru taxarea operațiunilor de închiriere de bunuri imobile, astfel că această operațiune este scutită de TVA, fără drept de deducere.

Din verificările de calcul efectuate de consultantul fiscal, rezultă că modul de calcul al TVA de plată și rezultatul centralizărilor în vederea stabiliri debitului suplimentar sunt corecte.

5. penalitățile de întârziere pentru perioada 26.06.2007 – 10.12.2007

Cu privire la modul de calcul al penalităților de întârziere, consultantul fiscal arată că acesta este corect efectuat de către organele de inspecție fiscală.

Potrivit art. 119 din OG nr. 92/2003, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere, textul de lege nefăcând nici o distincție în legătură cu situația în care contribuabilul cere efectuarea inspecției fiscale generale.

În plus, inspecția fiscală se efectuează în urma selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale de către organul fiscal competent, și nu la cererea contribuabilului. Prin urmare, dispozițiile art. 70 din OG nr. 92/2003, care prevăd termenul în care se soluționează cererile depuse de contribuabili, potrivit prezentului cod (OG nr. 92/2003), nu sunt aplicabile în cauză, în sensul dorit de reclamant, deoarece potrivit prevederilor OG nr. 92/2003, inspecția fiscală nu se realizează la cererea contribuabilului.

6. modul de calcul al impozitului pe profit (contestat prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor sub nr. 2007/101/2008, dosar conexat)

Prin raportul de expertiză fiscală realizat în cauză , consultantul fiscal constatat existența unor diferențe între veniturile consemnate de organele de inspecție fiscală pentru anii 2004 și 2006, în cele două rapoarte de inspecție fiscală: nr. 13879/21.11.2008 și nr. 13877/25.02.2008. au fost considerate corectă baza de calcul stabilită în al doilea raport de inspecție fiscală, și raportat la aceasta s-a procedat la recalcularea impozitului pe profit de către expertul fiscal, rezultând un debit suplimentar de 133.348 lei impozit pe profit, 13.377 lei majorări de întârziere și 1.333 lei penalități de întârziere, față de cel stabilit inițial de organele de inspecție fiscală, prin primul raport, respectiv 133.756 lei impozit pe profit suplimentar, 95.676 lei majorări de întârziere, 1.333 lei penalități de întârziere.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge cererea reclamantului cu privire la anularea celui de-al doilea raport de inspecție fiscală nr. 13877/25.02.2008 și a actelor administrative emise în baza acestuia, respectiv Decizia de impunere nr. 13881/26.02.2008 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 13886/27.02.2008.

Având în vedere stabilirea unei noi baze de impunere prin cel de-al doilea raport de inspecție fiscală de către organele de control, care profită și reclamantului, fiind într-un quantum mai mic, instanța va admite cererea reclamantului în parte cu privire la anularea primului raport de inspecție fiscală, respectiv va dispune anularea în parte a Deciziei de impunere nr. 13877/26.02.2008, anularea în parte a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. 13881/26.02.2008, anularea în parte a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 13886/26.02.2008 emise de părțea AFP a Municipiului Oradea și anularea în parte a Deciziei nr. 13886/26.02.2008 emisă de DGFP Bihor în soluționarea contestației administrative, în ceea ce privește impozitul pe profit datorat, majorări și penalități de întârziere și stabilește în sarcina reclamantei următoarele obligații fiscale conform raportului de expertiză: 133.348 lei impozit pe profit, 13.377 lei majorări de întârziere și 1.333 lei penalități de întârziere.

În ceea ce privește cererea de suspendare a executării actelor administrative formulată de reclamant, **examinând aparența dreptului**, prin prisma motivelor invocate și a înscrisurilor depuse, instanța constată că cererea de suspendare este inadmisibilă.

Potrivit art. 14 din Legea nr. 544/2004 a contenciosului administrativ, suspendarea executării actului administrativ unilateral, se poate dispune când sunt întrunjite cumulativ trei condiții și anume: existența unui caz bine justificat, prevenirea unei pagube iminentă și sesizarea, în condițiile art. 7 a autorității publice care a emis actul.

Însă, potrivit art. 215 C.p. fiscală, instanța competentă poate suspenda executarea actelor administrativ fiscale sub condiția depunerii unei cauțiuni de până la 20% din quantumul sumei contestate, în cazul cererilor al căror obiect este evaluabil în bani.

Constată că reclamantul nu a achitat cauțiunea stabilită de către instanță, în quantum de 17.938 lei , reprezentând 5% din suma valorilor TVA și impozit pe profit contestată, prin încheierea de ședință din 04.03.2009 (fila 23).

Intruțăt reclamantul nu a achitat cauțiunea stabilită în sarcina sa de către instanța de judecată, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 215 din OG nr. 92/2003, instanța va respinge cererea de suspendare.

În baza art. 274 C.p.c. coroborat cu art. 202 alin. 2 C.p.c., instanța va obliga reclamantul să plătească suma de 6.360 lei reprezentând diferență onorariu pentru efectuarea expertizei de către consultantul fiscal ~~Grigore Demetrescu~~, reținând culpa procesuală a reclamantului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de suspendare formulată de reclamantul CLUBUL SPORTIV
FOOTBALL CLUB ORADEA, cu sediul la lichidatorul judiciar ~~ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BIHOR~~
~~REZOLVATOR SPECIALIST SPRL~~ în Oradea, str. Parcul Traian nr. 4/A, cam. 4-5, jud.
Bihor în contradictoriu cu părâtele ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR,
ambele cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr. 2-4, județul Bihor.

Admite în parte contestația formulată de către reclamantul CLUBUL SPORTIV
FOOTBALL CLUB ORADEA, cu sediul la lichidatorul judiciar ~~ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BIHOR~~
în Oradea, str. Parcul Traian nr. 4/A, cam. 4-5, jud.
Bihor, împotriva părâtelor ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI
ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, ambele cu
sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr. 2-4, județul Bihor.

Dispune anularea în parte a Deciziei de impunere nr. ~~13/10.02.2008~~,
anularea în parte a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.
~~1/26.02.2008~~, anularea în parte a Dispoziției privind măsurile stabilite de
organele de inspecție fiscală nr. ~~13/10.02.2008~~ emise de părâta AFP a
Municipiului Oradea și anularea în parte a Deciziei nr. 61/10.06.2008 emisă de
DGFP Bihor în soluționarea contestației administrative, în ceea ce privește impozitul
pe profit datorat, majorări și penalități de întârziere și stabilește în sarcina
reclamantei următoarele obligații fiscale conform raportului de expertiză: ~~123.348~~ lei
impozit pe profit, ~~57.357~~ lei majorări de întârziere și ~~4.200~~ lei penalități de întârziere.

Respinge ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta CLUBUL SPORTIV
FOOTBALL CLUB ORADEA împotriva părâtilor ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR cu privire la anularea Deciziei de impunere nr. ~~61/10.06.2008~~, a Raportului de inspecție fiscală nr. ~~144070/21.11.2008~~, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ~~144086/21.11.2008~~ și a Deciziei nr. ~~61/31.12.2008~~ emise de părâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, pe care le menține ca legale și temeinice.

Obligă reclamantul să plătească suma de ~~123.348~~ lei reprezentând diferență
onorariu pentru efectuarea expertizei de către consultantul fiscal Sipos Camelia
Ioana.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi ~~15.05.2011~~.

Președinte,

~~Octavian Turmeni - Ban~~

Grefier,